

det noget højere invaliditetsbeløb, der efter de nye regler træder i stedet for invaliditetstillægget. Efter de gældende regler er invaliditetstillægget som nævnt skattefrit, og efter forslaget til ligningslov for skatteåret 1967-68 skal det nye invaliditetsbeløb ligeledes være skattefrit. Derfor vil de indtægtsstigninger, der skal tages i betragtning ved indkomstbeskatningen, for de forskellige grupper af pensionister blive noget mindre end de nævnte 2.000-4.600 kr. For enlige og for ægtepar, hvor den ene ægtefælle er invalideret, vil ca. 1.200 kr. af de nævnte merindtægter på ca. 2.000 kr. og ca. 3.300 kr. således blive skattefri. For ægtepar, hvor begge ægtefæller er invalideret i samme grad, vil ca. 1.500 kr. af de nævnte stigninger på henholdsvis ca. 2.800 kr. og ca. 4.600 kr. blive skattefri.

Hvis personer, der får invalidepension efter de nye regler, skal have nedslag efter de regler, der nu foreslås for folkepensionister m. fl., vil de fleste pensionister, der ikke har andet at leve af end deres pension, som hidtil blive fri for at betale skat. Dog vil ægtepar, hvor begge ægtefæller har ret til den højeste invalidepension, komme til at betale en skat på ca. 200 kr., hvis de bor i Københavns kommune. Deres samlede indtægtsstigning fra 1965 til 1966 beløber sig som nævnt til ca. 4.600 kr. Samtidig vil de særlige regler om aftrapning af nedslagsbeløbene bevirke, at ekstraindtægter ud over pensionen i visse tilfælde vil blive beskattet særlig hårdt. Når den skattepligtige indtægt før nedslag når op over 10.000 kr., beskæres nedslagsbeløbet nemlig med 100 kr. for hver 100 kr.s indtægtsstigning, indtil nedslagsbeløbet bortfalder ved den foreslåede maksimalindkomst på 16.000 kr. Denne aftrapning bevirker, at merindtægt i intervallet mellem 10.000 kr. og 16.000 kr. beskattes med dobbelt marginalskat. Det vil sige, at marginalsatten det første år i de fleste kommuner bliver 70-80 pct. mod normalt 35-40 pct. Lignende aftrapningsregler har været gældende, siden nedslagsreglerne blev indført, og den hårde beskatning af visse merindtægter har ofte givet anledning til kritik, f. eks. hvor manden er blevet invalid, og hustruen har taget arbejde for at afhjælpe nedgangen i familiens indtægt. Denne kritik vil antagelig blive forstærket efter indførelsen af de nye regler for invalidepension, hvorefter pensionen afpasses efter nedgangen i erhvervssevne, således at de pensionister, der stadig er i besiddelse af en vis erhvervssevne, ligefrem tilskyndes til at supplere deres pension med anden indtægt.

Hvis man skal undgå den nævnte hårde beskatning af merindtægter, kunne det være nærliggende helt at afskaffe nedslagene for de invalidepension-

ister, der får pension efter de nye regler. Det ville imidlertid bevirke, at visse grupper, der ikke har anden indtægt end pensionen, ville få skattestigninger, der er ret store i forhold til stigningen i deres pensionsindtægt, selv om invaliditetsbeløbet som foreslået gøres skattefrit. F. eks. ville ægtepar, hvor begge ægtefæller har ret til den højeste pension, få en skattestigning, der i kommuner, hvor kommuneskatten er særlig høj, ville udgøre opimod halvdelen af de ca. 4.600 kr., hvormed deres pensionsindtægt er steget fra 1965 til 1966.

Den nu foreslåede ordning med et fast nedslag på 2.500 kr. uanset indtægtens størrelse vil medføre, at man helt undgår at beskatte merindtægt med dobbelt marginalskat. Det faste nedslag vil endvidere medføre, at skatten for de invalidepensionister, der ikke har andet at leve af end pensionen, i de fleste tilfælde bliver ret beskeden i forhold til deres indtægtsstigning fra 1965 til 1966. For skatteåret 1967-68 vil deres indkomstskat, dersom de gældende udskrivningsregler benyttes, i langt de fleste tilfælde kun udgøre indtil en halv snes procent af det beløb, hvormed deres pensionsindtægt er steget fra 1965 til 1966. I de kommuner, hvor kommuneskatten er særlig høj, vil skatten for nogle grupper komme op over en halv snes procent af indtægtsstigningen, men selv i de kommuner, der benytter de laveste personfradrag og de højeste beskatningsprocenter, vil den nævnte procent ikke komme op over 30-35 for de grupper af ægtepar, der får de højeste pensionsbeløb.

Ifølge de nye regler i invalidepensionsloven kan personer, der har større erhvervssevne end de foran nævnte invaliderede, få invalidepension, forudsat at deres erhvervssevne er nedsat med mindst halvdelen. I så fald udgør pensionen fra 1. oktober 1966 4.332 kr. årlig for enlige og 6.588 kr. for ægtepar, hvor begge ægtefæller har ret til denne form for invalidepension. Det må antages, at disse pensionister normalt vil have indtægt udover pensionen. For at undgå, at merindtægter beskattes urimeligt hårdt, foreslås det, at også denne gruppe invalidepensionister skal have det faste nedslag på 2.500 kr.

Ud fra samme synspunkt foreslås det ligeledes at give det faste nedslag til personer, der får invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg. Det drejer sig om personer, hvis invaliditet lægeligt bedømt ville give dem ret til invalidepension, men som alligevel har så stor en erhvervsindtægt, at de ikke kan få pension.

Provenutabet som følge af de foreslåede indtægtsbestemte nedslag for folkepensionister og andre ældre personer kan for skatteåret 1967-68 rent skønsmæssigt anslås til omkring 55 mill.